

hovedgrunde. Den ene er, at der bliver født flere børn. Den anden er, at beskæftigelsen er steget, og behovet for at få passet børnene er dermed også steget. Det er en god ting.

Regeringens støtte til kommunerne for at nå de mål, vi er enige med kommunerne om – det er noget, vi har aftalt; vi er enige om, at det mål skal vi nå – er at forhandle årligt på en sådan måde, at kommunerne har de bedste muligheder for at nå de mål. Og som jeg har sagt det, er det vores klare opfattelse, og det er da heller ikke benægtet fra KL's side – det har jeg i hvert fald ikke hørt – at økonomigrundlaget er til stede, og nu er det altså op til de enkelte kommuner at få omsat tingene i praksis, så borgerne kan få den service, de har krav på.

Villy Søvnal (SF):

Må jeg tolke statsministerens svar sådan, at uanset at kommunerne har de økonomiske muligheder, som statsministeren vurderer, de har i dag, så vil statsministeren og regeringen acceptere, at der ikke etableres nogen fast garanti? Er det den tolkning, der skal lægges ind i svaret? Altså at bortset fra runde henstillinger, der, som vi ser i dag, ikke bliver fuldt, så er regeringen ikke villig til at foretage sig noget, der giver børnefamilierne og børnene en egentlig sikkerhed for, at de får en daginstitutionsplads, med det resultat, at der i en by som f.eks. Esbjerg, der har mange problemer at slås med i øvrigt, står 1.000 børn på venteliste, og medmindre det lokale styre i Esbjerg vil gøre noget ved den situation, er der ikke noget at hente hos regeringen, og hvis der bliver født flere børn, og hvis beskæftigelsen stiger, hvilket var de to hovedårsager, statsministeren pegede på, så kan regeringen ikke gøre noget?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Villy Søvnal kender jo godt realiteterne. Jeg går ikke ud fra, at det, der tænkes på, er, at vi herinde i Folketinget skulle vedtage en lov, der pålagde samtlige kommuner her i landet at gennemføre en garantiordning. Det vil ikke være klogt. Det vil være direkte i modstrid med det kommunale selvstyre. Vi har til hensigt at respektere det kommunale selvstyre.

Men vi har også til hensigt at følge udviklingen meget nøje og hele tiden gøre kommunerne opmærksom på, at vi har et fælles mål, der indgår i en række kommuneaftaler, og det mål skal vi selvfølgelig gøre alt for, at vi kan nå. Så derfor er der ikke tale om, at regeringen ikke gør noget.

Regeringen gør lige præcis det, regeringen kan, og endda lidt mere til ved at sørge for, at økonomien er tilstrækkelig i orden til, at man kan nå pasningsgarantien. Dem, der skal udføre det i praksis, er kommunerne; dér ligger det praktiske ansvar. Vi kan sammen med kommunerne drage omsorg for, at det økonomiske er i orden, og at det er en fælles målsætning, vi har.

Villy Søvnal (SF):

Må jeg så konkludere, at når regeringen fremover udsteder garantier på sådan et område som det her, så bør man samtidig sige: Men medmindre man frivilligt er villig til at gøre det lokalt, som regeringen garanterer, har en sådan garanti ingen betydning? Er det ikke konklusionen på det, statsministeren sagde?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er absolut ikke konklusionen. Det, regeringen gør, er, at den har opstillet nogle meget klare mål. Det lægger den ikke skjul på. Den påtager sig sin del af ansvaret for at sikre, at kommunernes økonomi er i orden til at nå de mål, og den respekterer den enkelte kommunalbestyrelse, og at det er den enkelte region, der skal nå målene i praksis, når økonomien er i orden. Sådan er det. Sådan har det altid været vores måde at agere på her til lands, og det tror jeg også må være fremtidens arbejdsform.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1516

2) Til trafikministeren af:

Anders Mølgaard (V):

»Vil ministeren på baggrund af Højesterets dom af 22. januar 1996 (I 94/1992) tage initiativ til at sikre, at der i fremtiden også skal ydes erstatning for nærføring ved etablering af vejanlæg m.v., der medfører et værditab på ejendomme?«

Skriftlig begrundelse

Højesteret har den 22. januar 1996 afsagt dom i en ekspropriationssag om at forhøje erstatningssummen til en husejer, der for 6 år siden fik højspændingskabler trukket forbi sin bolig. Citat fra højesteretsdommen: »Ekspropriationerne vedrørende de indstævntes ejendomme i anledning af etableringen af den nye højspændings-